

MIHAELA CD

AURELIA RÎNJEA

Dorul cuvintelor

LOBART UNIVERSUM

*Clipele rîd zburdînd alene
Peste tîrîmuri ce-s de vis
Trezind dormiri din altî vreme
Prin labirinturi spre abis*

*Dezgheaţî simţurile toate
În marşul lor trosnind domol
Versete se aud trunchiate
Pe partituri zîmbind bemol*

*De-atîta dor se-ngemînează
Cu timpul trist şi diafan
Se-nlînţuie şi-apoi vibrează
Cîci vîd c-a mai trecut un an.*

*(Dansul timpului)
Mihaela CD*

*Inima mea
Bate precum un ram,
Într-un copac cosmic.
Acolo, lumea e altfel,
Se deplasează spre roşu.
Eu şi Poezia... însî, lunec
Spre violet, spre Sursî.
Tobele cerului bat
Începutul unei sintonî!
Într-o singurî noapte
Se deschid Porţile Raiului.
Serafimii adorm
Lîngî foaia albî,
Unde cumpîna fîntînîi
Ajunge pînî la
Marginea unîversului.*

(RITM) Aurelia Rînjea

GLOBART UNIVERSUM

EDITURî PUBLICITATE-DESIGN
SPUNE LUMII ÎNTREGI DESPRE TINE!

www.poezипentrusufetului.meu.com

MIHAELA CD

AURELIA RÎNJEA

*Dorul
cuvintelor*

GLOBART UNIVERSUM

ISBN:

978-1-990832-57-4 (softcover)

978-1-990832-58-1 (e-book)

Editor: Johnny Ciatlos Deak

Fotografii: arhivă personală și internet

Tehnoredactare: Arthur Weber

Concept grafic copertă: Mihaela CD

www.poeziipentrusufletulmeu.com

În conformitate cu Legea Bibliotecii și Arhivelor din Canada, o fișă bibliografică ce descrie materialul prezentei cărți apare în *Voilà – The National Union Catalogue* și în *Aurora*, catalogul Bibliotecii Naționale a Canadei.

Under the terms of the Library and Archives of Canada Act a bibliographic record describing the material of the present book appears in *Voilà – The National Union Catalogue*, and in *Aurora*, LAC's Catalogue

MIHAELA CD

Dorul cuvintelor : versuri / Mihaela CD ; Aurelia Oancă

Globart Universum. Montreal, Canada. 2024.

ISBN 978-1-990832-57-4 (pbk.). - ISBN 978-1-990832-58-1 (e-book).

I. Rînjea, Aurelia

821.135.1

© 2024 Mihaela CD & Aurelia Rînjea. All rights reserved.

Romanian edition

This book was published by:

GLOBART UNIVERSUM

MIHAELA CD

AURELIA RÎNJEA

Dorul cuvintelor

versuri

*Montréal, Canada
2024*

Cuvântul editorului

Oriunde ar merge în lume, românul poartă în ființa sa adânc încrustat dorul de țară, de neam, de limbă, de familie și de amintiri. Acest cuvânt specific românesc care nu are o traducere exactă în nicio limbă de pe glob, dorul, înmagazinează o încărcătură emoțională profundă, ce a fost așezată în versuri de poeții neamului românesc de-a lungul vremii.

Volumul de versuri DORUL CUVINTELOR pe care îl propunem astăzi cititorilor români de pretutindeni găzduiește între copertile sale creații literare de mare sensibilitate semnate de două distinse și binecunoscute poete contemporane care au adunat în palmaresul lor frumoase realizări literare și artistice.

Cartea DORUL CUVINTELOR este scrisă cu penița sufletului de autoarele AURELIA RÎNJEA și MIHAELA CD care, deși se află pe două continente diferite, fiind despărțite de mii de kilometri de ocean, sunt foarte apropiate sufletește prin același har celest pe care l-au primit: poezia. Punctul comun de la care a pornit colaborarea dintre cele două poete este intensitatea trăirii poetice și capacitatea de exprimare exemplară a emoțiilor și sentimentelor prin scriitură. Atât poeta Aurelia Rînjea cât și poeta Mihaela CD sunt și artiste plastice, și scriu deopotrivă cronică literară, articole și proză și colaborează împreună la revista de literatură artă și cultură „Poezii pentru sufletul meu“ unde fac parte din consiliul de redacție. Colaborarea dintre cele două doamne a început cu mult timp în urmă în spațiul virtual trecând apoi și la întâlnirea fizică cu ocazia triplei lansări de carte a Mihaelei CD de la Sinaia din 3 iulie 2022. Prietenia înfloritoare dintre cele două poete iată trece astăzi oceanul și le aduce împreună în această magnifică carte, o întâlnire stelară între două suflete artistice ce vibrează

pe aceeași frecvență și împart aceleași principii morale și valori culturale.

Cu două stiluri de scris bine definite, unice și foarte diferite, autoarele reușesc să surprindă cititorul prin împletirea ideilor care se reflectă ca niște unduiri mătăsoase pe luciul oceanului literar ce le unește.

Tematica dorului a fost bine aleasă de cele două autoare, fiind o temă vastă și de adâncă sensibilitate. În cartea DORUL CUVINTELOR vom întâlni o mare varietate de sensuri pe care cele două autoare o dau dorului cu ajutorul cuvintelor.

Graiul, glia, neamul strămoșesc și poezia le leagă sufletește pe cele două poete, inimile lor bătând la unison în ritm tricolor. Nu este uitată nici familia, respectul pentru memoria înaintașilor dorul de părinți, de bunici, de copilăria tihnită și frumoasă petrecută la țară, dorul pentru tot ce a fost și nu mai este, frumusețea tinereții și a vieții care trece zburând.

În această carte cititorii vor regăsi acea legătură sfântă pe care o are cu Dumnezeu, numai scriitorul cu har, respectul pentru darul primit și înțelegerea îndatoririi de a-l da mai departe, responsabilitatea imensă educațională și morală pe care o au scriitorii mai ales în ziua de azi, când, scara valorilor este răsturnată, iar ura, mânia și războiul sunt cuvinte uzuale.

Vă invit așadar dragi cititori să pășiți în templul dorului poetelor MIHAELA CD și AURELIA RÎNJEA pentru a vă hrăni cu această aură îngemănată a cuvintelor pline de dor, de sensibilitate și emoție.

*Johnny Ciatloș Deak
membru al Uniunii Jurnaliștilor Independenți din România
senior editor Globart Universum Publishing House, Canada*

Cuvânt înainte

Există în vocabularul limbii române un cuvânt unic, intractabil în alte limbi, un cuvânt cu valoare inestimabilă, similară cu cea a unui diamant. Mă refer, desigur, la cuvântul dor, care, înnobilează sufletul din care rodește și, care, la fel ca o bijuterie prețioasă, are mai multe fațete. Între acestea un loc central ocupă dorul de poezie, nevoia de a scrie și de a păși prin grădina limbii române, culegând roua metaforelor de pe multicolorele petale ale poeziei.

Cu brațele pline de poezie și-au dat întâlnire, într-o carte, scriitoarele Mihaela CD și Aurelia Rînjea. Este vorba de volumul „Dorul cuvintelor“, un adevărat „*templu al dorului*“ așa cum scria și editorul Johnny Ciatloș Deak, încercând să surprindă esența cărții.

De asemenea, referindu-se la convorbirile lirice dintre cele două autoare, Al. Florin Țene, observă că, pe parcursul acestei colaborări ingenioase, procesul creației ajunge „*un act de devoțiune al unor mari aurore pure*“. Apoi, scriitorul și criticul literar, stabilește că „*poemele celor două autoare, care pun ermine peste litografiile dorului, sunt expresiile unor trăiri intense de viață, pe cât era și pictura lui Grigorescu.*“

Succesul acestei recente tentative literare este dat, desigur, de afinitatea de gândire și simțire a celor două scriitoare dar și de faptul, că Mihaela CD nu se află la primul exercițiu literar de acest fel, scrisul în tandem fiindu-i încercat prin colaborarea cu Trandafir Sîmpetru, împreună tipărind volumul de poeme „Dialog peste ocean: O punte de poeme pentru suflet“ (Editura Globart Universum, Montreal, 2021) dar și prin duetul liric realizat, doi ani mai târziu, împreună cu scriitoarea Aurelia Oancă, cele două scriitoare contribuind la realizarea cărții de versuri „Măsurând clipa“ (Editura Globart Universum, Montreal, 2023).

Iată că, anul 2024 vine cu o nouă provocare literară, finalizată cu succes de către cele două scriitoare aflate la maturitatea creației literare. Mihaela CD și Aurelia Rînjea și-au asumat responsabilitatea ridicării unei citadele poetice pe fundamentul ideii de dor. Luând forma unor versuri neasemuit de frumoase, dorul, așa cum transpare din poemele incluse în volum, îndumnezeiește sufletul scriitorului, dar și al cititorului și îl apropie de puritatea acestui sentiment profund și neasemuit de ofertant.

În peisajul liricii contemporane, tema dorului este deseori întâlnită, sentimentul nostalgiei prezentând interes pentru mulți dintre marii scriitori ai literaturii române, care au încercat să-i atingă esența, fie prin intermediul sacrului limbaj poetic, fie, din perspectiva unor profunde și complexe meditații filosofice. Se cuvine să îl amintim, în acest context, pe poetul luminii și filosoful spațiului mioritic, Lucian Blaga.

După cum scrie, Mihai Cotea, în studiul intitulat „Dorul, pitorescul și spațiul mioritic în filosofia blagiană”: „Dorul capătă valențe uimitoare, mai ales când preia un motiv liric și, din acest punct de vedere, regăsim această stare redată cel mai bine, în poeziile populare. Lucian Blaga susține că dorul nu e cântat prin intermediul obiectului (familie, peisaj, iubită), ci el e cântat prin el însuși, e fără de obiect. Unii, spunea tot el, susțin că poezia noastră personifică dorul, ori chestiunea în sine stă un pic diferit, «în realitate nu e vorba atât de personificare, cât de o ipostazare a dorului». Dorul preia multe forme, multe ipostaze, cântărețul acestuia îl tratează, când ca pe o stare sufletească, când ca pe o putere care subjugă sau ca o vrajă care mută, închinându-i-se sau luptând cu el, deopotrivă. Nu poate exista o personificare în acest caz, în schimb întreaga paletă de forme luate de dor se poate însuma sub umbrela ipostazei, care creează aici o nuanță de delimitare. În continuare, Lucian Blaga susține că un român, în strictă legătură cu matricea sa, încercând să-și creeze o filosofie existențială, ar putea

delimita acest demers printr-un singur cuvânt – dor. Dorul ar deveni astfel «revelator ca ipostază românească a existenței umane»“.

Demersul creator al autoarelor volumului „Dorul cuvintelor“, reușește să surprindă, în chip uimitor, intensitatea și complexitatea acestui sentiment, prin intermediul unor poeme de o mare forță sugestivă. Atât Mihaela CD, cât și Aurelia Rînjea, ajung să surprindă exemplar puterea de expresie a dorului prin intermediul unor poeme precum: „Focul dorului“, „Cu dorul așteptând în prag“, „Dorul din șemineu“, „Gânduri cu dor“, „Dor de draga Românie – horă – ritm popular“, „Dor de casă“, „Balet de dor“ dar și al altor poezii cu titluri variate și conținut divers.

Surprinzător este de asemenea, echilibrul ideatic al poemelor semnate de cele două autoare. Răsfoind cartea, descoperim o armonie a construirii versurilor, identificăm o dialectică a dezbaterilor lirice, gândurile creatoarelor de poezie susținându-se unele pe altele, completându-se, aflându-se într-un permanent urcuș pe cărarea piramidală spre identificarea poemului nesfârșit și etern.

*Liliana Moldovan
Secretar Liga Scriitorilor din România, Filiala Mureș
Redactor-șef al Trustului de presă „Așii Români“*

Prefață

Volumul de poeme semnat de cele două poete Mihaela CD trăitoare în diaspora din Canada și Aurelia Rînjea în România, intitulat „**Dorul cuvintelor**“, m-a făcut să mă gândesc la cuvântul „dor“ care este starea sufletească a celui care tinde, râvnește, aspiră la ceva.

În acest context cele două poete însuflețesc cuvântul, dăruindu-i un suflet.

Dar cuvântul este unitate de bază a vocabularului, care reprezintă asocierea unui sens sau a unui complex de sensuri și a unui complex sonor.

Un neinițiat ar spune că cele două poete au personificat cuvântul, dându-i un suflet, precum o fac autorii de fabule. Nu este cazul. Aici intervine metafora înțeleasă ca o comparație fără termenul de comparat.

Cele două poete trăiesc pe două continente diferite, despărțite de cerul înstelat al dorului necuprins, sunt două suflete paralele care, totuși, se întâlnesc în infinitul spațiului unde dorul înflorește sub imperiul dorințelor.

Bine subliniază editorul cărți, scriitorul Johnny Ciatloș Deak care scrie: „*Cu două stiluri de scris bine definite, unice și foarte diferite, autoarele reușesc să surprindă cititorul prin împletirea ideilor care se reflectă ca niște unduiri mătăsoase pe luciul oceanului literar ce le unește. Tematica dorului a fost bine aleasă de cele două autoare, fiind o temă vastă și de adâncă sensibilitate. În cartea DORUL CUVINTELOR vom întâlni o mare varietate de sensuri pe care cele două autoare o dau dorului cu ajutorul cuvintelor. Graiul, glia, neamul strămoșesc și poezia le leagă sufletește pe cele două poete, inimile lor bătând la unison în ritm tri-color. Nu este uitată nici familia, respectul pentru memoria înaintașilor dorul de părinți, de bunici, de copilăria tihnită*

și frumoasă petrecută la țară, dorul pentru tot ce a fost și nu mai este, frumusețea tinereții și a vieții care trece zburând. În această carte cititorii vor regăsi acea legătură sfântă pe care o are cu Dumnezeu, numai scriitorul cu har, respectul pentru darul primit și înțelegerea îndatoririi de a-l da mai departe, responsabilitatea imensă educațională și morală pe care o au scriitorii. mai ales în ziua de azi, când, scara valorilor este răsturnată, iar ura, mânia și războiul sunt cuvinte uzuale. Vă invit așadar dragi cititori să pășiți în templul dorului poetelor MIHAELA CD și AURELIA RÎNJEA pentru a vă hrăni cu această aură îngemănată a cuvintelor pline de dor, de sensibilitate și emoție.“

Descoperim la cele două autoare, un lung șir de tablouri emoționante în care dorul are multiple conotații: dor de iubit, de mamă, de spațiul mioritic în care s-au născut, de tricolor, de briza Mării Negre, de umbra Munților Carpați, dorul fiind exprimarea esențelor, ajungând până la canonic, la etern.

Dacă la Aurelia Rînjea, dorul este: „*Dorul meu.../ O pasăre ce sfidează/ Noaptea și depărtarea./ Stă trează ca un Șfinx/ Ce face parte din mine./ Nimeni nu-mi poate/ Ucide cuvintele,/ Nici dorul, nici iubirea.“* (**Puii dorului**), la Mihaela CD este: „*Luat-au foc azi dorurile mele/ Să plângă nu mai știu, au uitat/ De supărare poate sau de jale/ S-au încins într-un jar flambat/ Și-n vers de melancolie cântă/ În vâlvătaia focului cel mocnit/ Scânteile din scrum te-ncântă/ În fumul aburind de dor doinit“* (**Focul dorului**).

Deosebiri sunt evidente:

La Aurelia Rînjea dorul este mișcare solemnă cu exprimarea interioară inexorabilă, pe când la Mihaela CD dorurile sunt mistuiri de melancolie, dar și de focuase dorințe.

La Aurelia Rînjea este o întoarcere în timp, dorul exprimând amintiri duioase din copilărie, când totul părea o atmosferă de basm: „*Ții minte, Mamă,/ Când ne-aplecăm/ Să mângâiem petale/ De liliac/ În timpul fericit/ De primăveri?/ Fără ieri,/ Glasul din noi/ Se pierde-n privirea/ De păsări./*

*Drumul nu se întoarce./ Grădina cu meri/ Încă povestește./
Unul a fost sădit/ De Bunica,/ Altul... de Tata,/ Celălalt s-a
ridicat “ (Glasul din noi).*

Pe când la Mihaela CD dorul este un mesianism neguresc, în cultul naturii din Carpați, trăit prin spații, nu prin indivizi cu sentimente romantice, pe care le descoperim și la Aurelia Rînjea.

La Mihaela CD emoțiile naturiste sunt exprimate prin diversitate într-o fixitate prozodică: „*Peste Carpații-albiți de soartă/ Prin ale inimii poteci/ Stă tristă azi o mamă-n poartă/ Și-și numără anii cei seci/ De bătrânețe nu se plânge/ Că-i dată de la Domnul Sfânt/ Dar puii ei nu-i poate strânge/ Decât în amintiri în gând“ (Cu dorul așteptând în prag).*

La ambele poete dorul este o himeră. Cu cât încearcă fiecare să se apropie de ținta dorinței, aceasta se îndepărtează tot mai mult, precum orizontul.

Poeziile sunt în stil baroc, turnate în metale nobile, arse în cuptorul sufletului, pentru a deveni fine porțelanuri străvezii: „*Dragă copil, diamant,/ Să nu-mi furi puii/ Din cuibul de rândunică,/ Ca să-i înveți/ Să proiecteze un zbor!/ Să mi-i lași liberi!/ Caii mei înaripați,/ Graurii fără cifru,/ Cerbii mei înnoptați/ Și privighetorile/ Exersând triolete,/ Printre gene de vioarele.../ Să nu-mi iei albinele/ Cu ochi de lumină,/ Că atât mi-a rămas/ În timpul meu,/ Cu tâmples fierbinți/ Și aer de munte.../ Iubește și tu acest Rai!“ (Copile, Aurelia Rînjea)*

Întoarcerea la copilărie, este un dor ce nu se poate realiza, însă poeta Aurelia Rînjea își trăiește speranța întoarcerii.

La Mihaela CD: „*Privirea-n ochii duiși de copil/ E înțeleaptă și pătrunzătoare/ Te cercetează timid și umil/ Ca peștișoru-n ape curgătoare/ Uimit se uită prin fereastra vieții/ Și-și pune zeci și sute de-ntrebări/ Precum zorii și sclipirea dimineții/ Vederea-i contemplează depărtări (Ochi de copil).*

Dorul celor două poete este un cântec de dragoste, un act de devoțiune, al unor suflete de mari aurore pure, de emoții înrourate.

Poemele celor două autoare care pun ermine peste litografiile dorului sunt expresiile unor trăiri intense de viață, pe cât era și pictura lui Grigorescu.

Această idee, de a convorbi fără telefon între cele două poete, lăsând la o parte pe mijlocitorii care aduc rânduiala pământească, era străveche în Carpații Apuseni, când tulnicile vesteau peste văi stări care au făcut principiu estetic, lucru care, iată, îl fac cu succes Mihaela CD și Aurelia Rînjea.

Al. Florin Țene
Președintele național al Ligii Scriitorilor Români
Membri al Academiei Americano-Române de Cultură și Știință

Dorul cuvintelor este...

„Un dor pe care doar Românul îl poate înțelege, un dor care vine și urcă la cer, pe care Poezia vrea să-l cuprindă, pentru că ea, Poezia, este cosmoză, este iubire cosmică, e stare celestă izvorâtă din prima Lumină Lină a ființării, este o rămășiță pământescă întrupată în Cuvânt a acestei Lumini, care s-a născut odată cu Universul și care va rămâne de-a pururi Lumină.“

Aurelia Rînjea

O simfonie celestă...

„Fiecare cuvânt poartă în fapt în esența sa o încărcătură vibrațională cu adevărat magică ce acționează precum un elixir asupra sufletului, cu o putere vindecătoare divină. Iar atunci când sunt așezate în versuri, cuvintele își sporesc forța în mod miraculos, cântându-și dorurile toate într-o simfonie celestă.“

Mihaela CD

PUII DORULUI

Dorul meu...

*O pasăre ce sfidează
Noaptea și depărtarea.
Stă trează ca un Sfinx
Ce face parte din mine.
Nimeni nu-mi poate
Ucide cuvintele,
Nici dorul, nici iubirea.
Fântâni interioare,
De tinerețe fără bătrânețe,
Răsar și apun sub cetină
Din poeme.
Strigăt de stele în ațipire,
La marginea orelor,
Unde se nasc puii dorului,
Ca niște români creștini.*

Focul dorului

*Luat-au foc azi dorurile mele
Să plângă nu mai știi, au uitat
De supărare poate sau de jele
S-au încins într-un jar flambat*

*Și-n vers de melancolie cântă
În vâlvătaia focului cel mocnit
Scânteile din scrum te-ncântă
În fumul aburind de dor doinit*

*Se-ngână roșii și galbene raze
În mistuiri înnegurate de dor
Parcă șoptindu-și triste fraze
Privind arderile focului de dor.*

GLASUL DIN NOI

*Ții minte, Mamă,
Când ne-aplecăm
Să mângâiem petale
De liliac
În timpul fericit
De primăveri?
Fără ieri,
Glasul din noi
Se pierde-n privirea
De păsări.
Drumul nu se întoarce.
Grădina cu meri
Încă povestește.
Unul a fost sădit
De Bunica,
Altul... de Tata,
Celălalt s-a ridicat
Odată cu Maria.
Pe rând, cu ei
Înfloresc amintiri.
Aud cum urcă
Dimineața
În trunchiuri,
Chiar dacă apusul
S-a scurs în pământ.*

Cu dorul așteptând în prag

*Peste Carpații-albiți de soartă
Prin ale inimii poteci
Stă tristă azi o mamă-n poartă
Și-și numără anii cei seci*

*De bătrânețe nu se plânge
Că-i dată de la Domnul Sfânt
Dar puii ei nu-i poate strânge
Decât în amintiri în gând*

*Și doruri își cerne peste zări
Sperând la vremi parfumate
Copiii-s plecați în alte țări
Stau prin gânduri afumate*

*Cândva se-nveseleau la masă
Și-n ochii mamei mai jucau
Steluțe-n a iubirii casă
Ce-n inimă îi poposeau*

*Azi n-a rămas decât durere
În umbra veștedului fag
Stau lacrimi arse în tăcere
Cu dorul așteptând în prag.*

CINE?

*Se-aud colindătorii, Tată!
Cine să deschidă poarta?
Mama e bolnavă
De singurătate.
Cu dorul treaz așteaptă.
Cocoșii nopții
Pentru tine strigă
Și lumânările în brad
Au adormit.
Pentru tine, Tată,
A înflorit liliacul sălbatic,
Pe dealul cu povești
Și cel alb, din grădină,
Plantat de mine.
Să-l vezi de-acolo, din cer...
Dealul a rămas același,
Doar salcâmi au răsărit
Din vechile rădăcini.
Vin colindătorii, Tată!
Cerul nu pot să-l deschid...*

Dorul din șemineu

*Doar stau, mă uit pierdut la șemineu
Cum arde-o flacăra galben-albastră
Și gându-mi zboară către tatăl meu
Deși-i plecat, îl văd parcă-n fereastră...*

*Că vine-acum Crăciunul mă apasă
Iar el mi-apare-n gând instantaneu
Îl văd șezând ca alteori cu noi la masă
Mi-e dor nespus și sufletul mi-e greu...*

*În Moș Crăciun îi șade bine deghizat
Și parcă-l văd aievea surâzând în prag
Duios ne cânta colinda de la el din sat
Cu voce-ai blândă și cu chipul drag...*

*Curând visul cel treaz mi se destramă
Văd flacăra acum, nu-l văd pe tatăl meu
A dispărut precum dispare o reclamă
Doar stau, mă uit pierdut la șemineu...*

Cuprins

<i>Cuvântul editorului</i>	5
<i>Cuvânt înainte</i>	7
<i>Prefață</i>	10
<i>Puii dorului</i>	16
<i>Focul dorului</i>	17
<i>Glasul din noi</i>	18
<i>Cu dorul așteptând în prag</i>	19
<i>Cine?</i>	20
<i>Dorul din șemineu</i>	21
<i>Acolo, se poate trăi</i>	22
<i>Gânduri cu dor</i>	23
<i>Am văzut-o</i>	24
<i>Copilărie-n satul mic uitat de ani</i>	25
<i>O lume de dor</i>	26
<i>Dor de draga Românie</i>	27
<i>Simplu</i>	28
<i>Mă-ntrebam care-i menirea</i>	29
<i>Roată</i>	30
<i>Copilăria – dar neprețuit</i>	31
<i>Scrie ploaie</i>	32
<i>Dansul ploii</i>	33
<i>Prea repede</i>	34
<i>Clipa prinsă-n laț</i>	35
<i>O lume nouă</i>	36

<i>Împărăție</i>	37
<i>Chiar dacă</i>	38
<i>Colind pentru mama</i>	39
<i>Nume</i>	40
<i>Masa</i>	41
<i>Dor de casă</i>	42
<i>Meserie de copil</i>	43
<i>Chemare</i>	44
<i>Clepsidra zdrobită</i>	45
<i>Am învățat</i>	46
<i>Bucățele din sufletu-mi cuvântat</i>	47
<i>Iubire</i>	48
<i>Filamentele sufletului</i>	49
<i>Un menuet</i>	50
<i>Colorit liric</i>	51
<i>Refren</i>	52
<i>Portativul inimii</i>	53
<i>În aceeași casă</i>	54
<i>Cu nemuriri de lacrimi</i>	55
<i>O balerină</i>	56
<i>Balet de dor</i>	57
<i>Femeia în mov</i>	58
<i>Străina cu pălărie mov</i>	59
<i>Regăsire</i>	60
<i>Jurăminte de iubire</i>	61
<i>Atât de mult</i>	62
<i>Un trubadur în noapte</i>	63
<i>Mi-am dorit</i>	64
<i>Buchetul dorului</i>	65

<i>Îmbrățișare</i>	66
<i>Cu fiecare</i>	67
<i>Buletin meteo</i>	68
<i>A mai rămas un trandafir</i>	69
<i>Vinovată</i>	70
<i>Joaca de-a iubirea</i>	71
<i>Flori de sare</i>	72
<i>Buchete din lanul copilăriei</i>	73
<i>Mă vei citi</i>	74
<i>Bucurie împărțită</i>	75
<i>Ca o poezie</i>	76
<i>Menirea-n vers</i>	77
<i>Confesiune</i>	78
<i>Când zeii se adună</i>	79
<i>Casa noastră</i>	80
<i>La început a fost cuvântul</i>	81
<i>Luminatori</i>	82
<i>Lăsați poetul să trăiască!</i>	83
<i>Liniște</i>	84
<i>Dreptul la fantezie</i>	85
<i>Poveste</i>	86
<i>Oful inimii</i>	87
<i>Dar cosmic</i>	88
<i>Cântând iubirea</i>	89
<i>Un țipăt</i>	90
<i>Cartea emoțiilor</i>	91
<i>Te iubesc, poezie!</i>	92
<i>În lumea mea</i>	93
<i>Levitație</i>	94

<i>Caruselul gândurilor</i>	95
<i>Nedumerire</i>	96
<i>Cu sufletul pe tavă</i>	97
<i>Poetule,</i>	98
<i>Moment celestial și romantic</i>	99
<i>Oamenii</i>	100
<i>Înger al iubirii</i>	101
<i>Mă scrie</i>	102
<i>Durere încrustată</i>	103
<i>La noi</i>	104
<i>Acesta e poetul</i>	105
<i>Foc de neam</i>	106
<i>Rădăcini</i>	107
<i>Cu demnitate</i>	108
<i>Hora biruinței</i>	109
<i>Miez de Logos</i>	110
<i>V-am găsit din întâmplare</i>	111
<i>Păpușa mea</i>	112
<i>Dac-aș putea...</i>	113
<i>Lumea mamei</i>	114
<i>Dincolo de timp și loc</i>	115
<i>Limba română</i>	116
<i>Același tricolor</i>	117
<i>Horă de viori</i>	118
<i>Crăciunul din oglindă</i>	119
<i>Singurățăți</i>	120
<i>Timp boem</i>	121
<i>Un hoț</i>	122
<i>Risipiri</i>	123

<i>Invitație</i>	124
<i>Cuibul cuvintelor</i>	125
<i>Cosmic</i>	126
<i>Vino și fă lumină!</i>	127
<i>Gest</i>	128
<i>Copii bătrâni rămași orfani</i>	129
<i>Cvartet</i>	130
<i>Bolnavi de ne iubire</i>	131
<i>Un adevăr trist</i>	132
<i>Doruri despletite</i>	133
<i>Un soft</i>	134
<i>Al vieții dirijor</i>	135
<i>Prea buni</i>	136
<i>Cântând pe-a poeziei coarde</i>	137
<i>Adevăr</i>	138
<i>Dăruind clipe</i>	139
<i>Doar ea</i>	140
<i>Câte puțin ne moare cerul</i>	141
<i>Sublim</i>	142
<i>Dovadă peste vreme</i>	143
<i>Ritm</i>	144
<i>Dansul timpului</i>	145
<i>Vremuri</i>	146
<i>Dă-mi... trezirea simțurilor</i>	147
<i>Conexiune</i>	148
<i>Întoarcere în amintiri</i>	149
<i>Perspectivă</i>	150
<i>Dansul ce leagă iubirea</i>	151
<i>De vei avea răgaz</i>	152

<i>Gloanțe oarbe și romanțe</i>	153
<i>Asumare</i>	154
<i>Să o luăm de la-nceput</i>	155
<i>Copile</i>	156
<i>Ochi de copil</i>	157
<i>Nădejde</i>	158
<i>Făclie peste veacuri</i>	159
<i>În fiecare zi</i>	160
<i>Suntem urmași ai lui Brâncuși</i>	161
<i>Un sens</i>	162
<i>Înțelenit în locul ce-l iubești tare</i>	163
<i>Poetic viața</i>	164
<i>Iubiți-vă, voi, oameni</i>	165
<i>Trepte de lumină</i>	166
<i>Dă-i, Doamne, bine românului</i>	167
<i>Postfață</i>	168
<i>Cuvânt de încheiere</i>	180
<i>Despre autoarea Aurelia Rînjea</i>	195
<i>Despre autoarea Mihaela CD</i>	219

GLOBART UNIVERSUM

EDITURĂ · PUBLICITATE · DESIGN

SPUNE LUMII ÎNTREGI DESPRE TINE!

© 2024 Mihaela CD & Aurelia Rînjea. All rights reserved

This book is protected by copyright. Reproduction in whole or in part, multiplication by any means and in any form, such as photocopying, scanning, transposition into electronic or audio format, public dissemination by any means, including the Internet or computer networks, permanent or temporary storage on devices or systems with the possibility information retrieval, for commercial purposes or not, as well as any other similar acts committed without the written permission of the copyright holder, is a violation of intellectual property law and may lead to criminal and/or civil prosecution in accordance with applicable law.

© 2024 Mihaela CD & Aurelia Rînjea. Toate drepturile rezervate.

Accastă carte este protejată prin dreptul de autor. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului dreptului de autor, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.